

Nová historie Klusáčků z Přibyslavi

Psát rodopisné studie bez prozkoumání všech pramenů není jistě z odborného pohledu správné. Studium archivních pramenů je však náročné na znalosti i čas a je pro laického genealoga těžce dostupné. Články mnou doposud vytvořené jsou poznamenány tímto nedostatkem. Tato studie napravuje neúplné či nesprávné formulace a bude dále korigována v návaznosti na další nová zjištění. Archiv v Havlíčkově Brodě uchovává velké množství knih města Přibyslavi, do kterých se mi konečně podařilo nahlédnout. A vytěžených informací k předmětu mého zájmu, tedy k historii rodu Klusáčků je mnoho a dost podstatně mění mé stávající hypotézy.

Zjištění nejvýznamnější – Pavel Klusáček

Berní rula sestavená k roku zhruba 1654 říká, že v tomto roce žili dva poplatníci a majitelé domů se jménem Klusáček. V Hrbově u Polné bohatý Jakub a v Přibyslavi poněkud chudší Franc či jak je tehdy psáno Frantz či Francz. Poznámka u jeho jména, že je nově osazen v roce 1653 sváděla k domněnce, že mohl do Přibyslavi přijít z Hrbova, vesnice patřící do stejného panství.

Převratnou informaci však přináší městská kniha¹, ve které k datu 6. února 1602, což byla středa a svátek sv. Doroty, nacházíme kupní smlouvu, kterou jako kupující uzavírá Pavel Klusáček. To je nesporný důkaz, že Klusáčkové v Přibyslavi žijí minimálně od tohoto roku a tedy o půl století dříve než se doposud zdálo.

Pavel kupuje dům od Maruše Rosipalové, vdovy po zemřelém Havlovi Rosipalovi a to za 50 kop grošů. Ihned skládá 10 kop grošů a zbytek kupní ceny má splácet po 3 kopách grošů od roku 1603, vždy na den sv. Křtitele, tedy 24. června². Kupní cena měla být splacena za 13 let, v roce 1616. Ze zápisu se dovídáme, že Pavel je zetěm prodávající Maruše, tedy manželem jedné z dcer. Maruše a Havel Rosipalovi měli nejméně čtyři děti, tři dcery a syna. Děti při úmrtí otce, kromě Pavlovy manželky, nebyly zletilé³, a tudíž jejich podíl na dědictví byl deponován na radnici. Kupní cena je rozdělena na 5 dílů, každý po 10 kopách grošů, pro pozůstalou manželku po zemřelém Havlovi Rosipalovi a jejich 4 děti:

Mariána – manžel Pavel Klusáček, při úmrtí otce již byla vdaná⁴

Dorota – od 1606 je jí vyplácen dědický podíl⁵, od 1607 do Jihlavy, od 1612 jako Salomonová

Zuzana - od 1607 je jí vyplácen dědický podíl⁶, od 1612 je vyplácen jejímu manželovi Janovi

Jakub – podíl mu nebyl vyplácen, patrně zemřel

Výplata byla ukončena v roce 1614, kdy Maruše Rosipalka kvitovala přijetí posledních peněz.

roku	položil	Maruše	Mariána	Dorota	Zuzana	Jakub	Právo
1602	10	6					4
1603	3	1					2
1604	3	1					2
1605	3	1					2
1606	3	2		1			
1607	3	1		1	1		
1608	3	1		1	1		
1609	3	1		1	1		
1610	3	1		1	1		
1611	2,5	0,5		1	1		
1612	2,5	1		0,5	1		
1613	2,5	0,5		2			
1614	2,5	2,5					
právo		0,5		1,5	4		-6
celkem	44	20	0	10	10	0	4

Přehled o zaplacených a vyplacených peněžích ukazuje, že Maruše obdržela proti předpokladu patrně celých 20 kop grošů, zřejmě i za Jakuba, který se nedožil výplaty dědického podílu. Mariána, jako Pavlova manželka, zřejmě dostala svůj podíl pouze teoreticky. Čtyři kopy zůstaly na radnici, resp. ze zápisu nevyplývá, jak s nimi bylo naloženo. V zápisech jsou však i chyby, v roce 1610 se hovoří o 3 složených kopách, ale výplata Maruši není uvedena a v roce 1611 se opět hovoří o 3 složených kopách, ale Maruši je přičteno jen ½ kopy. Ale to jsou detaily, pro naše rodopisné bádání ne zcela důležité.

Smlouva nám tak ukazuje, že Pavel Klusáček sňatkem s Mariánou Rosipalovou získal možnost koupit dům jejích rodičů. Odkud ovšem Pavel přišel, zatím nevíme. Můžeme odhadnout, že v roce 1602, kdy je již ženatý a kupuje dům od své tchýně, mu je 25 let. Pak se narodil kolem roku 1577 a pokud se dožil alespoň 60 let, zemřel kolem rok 1637.

K roku 1614 se vztahuje ještě jedna informace. Toho roku ve středu po sv. Ondřeji⁷, což bylo 3. prosince, koupil Pavel roli, tedy pole o 10 záhonech šíře, které leželo při horní mezi, vedle Kryštofa Chmelíkovského za 18 kop grošů. Říká se, že pole koupil od svého tchána Gregora. Byli Pavel zetěm vdovy Maruše, tedy své tchýně, byl však jeho tchán, Havel Rosipal, již 12 let mrtev. Z toho plyne, že Maruše se znovu vdala. Z pole se platil desátek, půl měrice žita a půl měrice ova, pololetně 2 groše ouroku a další úrok 10 gr.

roku	primátor	radní	str. 183 Půža
1602	Mates Pořežinský	Prokop Řezník	Mates Pořežinský
1603	Jan Kosař		
1604	Prokop Řezník		
1605	Mates Pořežinský		Mates Pořežinský
1606			Jan Kosař
1607	Urban Stromjedlový		Urban Tvořidlo
1608	Mates Pořežinský		Mates Pořežinský
1609	Martin Bremský		Martin Lešenský
1610	Jakub Bělský		
1611	Viktorin Venclová		Viktorin Venclová
1612	Mates Pořežinský		Mates Pořežinský
1613	Mates Pořežinský		Mates Pořežinský
1614	Jakub Bělský		

Poslední informaci, kterou lze ze smlouvy získat je obsazení funkce primátora či radních v Příbyslavi v jednotlivých letech. Podle Kroniky Příbyslavské od Františka Půžy uvádíme odchylné znění jména.

František (Franc či Frantz i Francz) Klusáček – nové informace

Existenci France, známého z Berní ruly, potvrzuje kupní smlouva⁸ uzavřená 21. února 1657, ve středu před sv. Matějem apoštolem, jehož svátek byl 24. února. Je zde psáno: „...*Franc Klusáček koupil sobě, manželce a dítkám svým dvůr jmenujíc Klusáčkovský od starých nápadníků⁹ zůstalých po n(ebožtíku) Kašparovi Prokšmetlovým, též matky jeho milé, bratra a sestry ...*“

Tato formulace není ale zcela srozumitelná. Franc kupuje dvůr od starých tedy původních? dědiců, kteří zůstali po zemřelém Kašparovi Prokšmetlovi.

Kteří to jsou? Díkce smlouvy nám neumožní poznat zda „matka jeho milá“ je matkou Kašpara nebo Františka Klusáčka, „bratr a sestra“ jsou sourozenci Kašpara nebo Františka. František podle smlouvy kupuje dvůr „Klusáčkovský“, což naznačuje, že již dříve byl Klusáček užíván. V berní rule k roku 1654 (3 roky před koupí) není uveden žádný Kašpar Prokšmetl (je tam Kašpar Frantz a je nově osazen 1651 a Kašpar Coufal) a Franc je v berní rule uveden již k roku 1653 jako nově osazený, tudíž dům v rule uvedený by neměl být totožný s domem, který kupuje až po třech letech,

pokud na něm již v roce 1654 nehospodaří i když dům právně není jeho. To by mohlo vysvětlit tu skutečnost, že Kašpar Prokšmetl není v rule zapsán. K tomuto v rule uvedeném statku patřilo 15 strychů polí (asi 4,5 ha), 5 osíval na jaro a 5 na zimu, 2 voly, kráva, jalovice a jedna svině. Kontinuitu vlastnictví podporuje i daňová revisitace z roku 1675, protože František je uveden na stejném statku, má však jen 12 strychů polí (z nichž 3 osívá na zimu a 4 na jaro).

Jako nápadníci, čili dědicové se uvádí:

1. Obec za zasedělou čili neuhrazenou kontribuci - daně
2. Anna Mrdalka
3. Folta po své manželce
4. Maruše, manželka Matesa Šmerhovského

To jsou tedy 3 dědičky - ženy, tedy zřejmě matka Kašpara, jeho sestra a třetí žena s nejasnou vazbou na Kašpara. Mezi dědici chybí osoba mužského pohlaví – tedy výše zmíněný bratr.

Pátý podíl, který má být uspokojen z kupní ceny, je dluhem po nebožtíku Řehořovi Klusáčkovi. Kupující se zavazuje z kupní ceny uspokojit věřitele dluhu či půjčky, která vázne na domě po Řehořovi Klusáčkovi. To znamená, že v minulosti dům zřejmě opravdu obýval Řehoř Klusáček. Můžeme spekulovat, že jde o onoho zmíněného bratra Kašpara. To by pak potvrdilo výše uvedené, tedy že jde o dvůr „Klusáčkovský“, stejný objekt, který v roce 1602 koupil Pavel Klusáček, ale jehož syn Řehoř v roce 1653 po 51 letech byl již mrtvý a zůstal po něm dluh 100 kop a jehož bratrem byl Kašpar, kterému se říkalo Prokšmetl¹⁰.

Řehoř se mohl narodit Pavlovi a Mariáně kolem roku 1605. A kupující Franc Klusáček by mohl být Řehořův syn. První teorie- vycházející z poznámky v berní rule, že Franc je nově osazen 1653 - vede k myšlence, že nejdříve v roce 1653 hospodařil na jiném gruntu (v otcovském domě hospodařil otcův bratr Kašpar) a teprve po jeho smrti se na něj – dvůr Klusáčkovský – vrací, tím že ho kupuje od své babičky a svých tet. Druhá teorie, výše uvedená, že již hospodařil na rodinném statku v roce 1653 a teprve po smrti Kašpara je převod dvora smluvně uzavřen.

Franc Klusáček se mohl narodit kolem roku 1628 (můj původní odhad byl 1633), při jeho narození by bylo Řehořovi 23 let. Řehoř zemřel před rokem 1653, asi ve věku 48 let. Dědicové jsou pouze sourozenci, což znamená, že Kašpar neměl potomky.

Kupní cenu má Franc splácet po 3 kopách grošů ročně na sv. Ondřeje, tedy 30. listopadu, což by znamenalo, že bude splácet 83 let, tedy až do roku 1741. První zápis o splácení je však uveden až k roku 1669, tedy po 12 letech.

Rozpis plateb na počátku splácení, tedy v roce 1657 byl takový:

Obec – 1 kopa

Folta – 1 kopa

Anna Mrdalka – 15 gr.

Maruše Šmerhovská – 15 gr.

Do celkového počtu 3 kop chybí 30 grošů.

podíly a pohledávky	dluh	splaceno.	1669 (*)	1680	1681	1684	1685	1688	zbývá 1688	smlouva Jakub 1690
Obci	30	-12	-8	-1	-1	-1	-1		18	17
Anna Mrdalka, Bartoloměj Mrdal	40	-22				-7		-15	18	
Folta po manželce, Jan Folta, Jan Valchař	40	-20		-2	-9		-1	-8	20	
Maruše manželka Metesa Šmerhovského	40	-40						-40	0	
Řehoř Klusáček	100	-50	0	-2	0	-48	0	0	50	29
Původní rozdělení podílu z kupní ceny	250	-144	-8	-5	-10	-56	-2	-63	106	46

**)

Postoupené pohledávky ze závazku Řehoře Kl.										
Václav Vlček	+ 7 1/2 gr.	13	-13				-13			0
Vít Mrdal		32	-22				-22			10 10
Kašpar Hrbovský	+ 7 1/2 gr.	13	-13				-13			0
Lidmila Polka	+ 15 gr.	13	0							13
K záduší sv. J. Křtitele - Matouš Hořenský		20	0							20 19
Na ? platy		2	-2		-2					0
Splácení postoupených pohledávek		93	-50	0	-2	0	-48	0	0	43 29

*) 1670, 71, 73, 82, 83, 87, **) + 46 kr., Poz. – nesplácel 1672,1674 až 1679, 1686 – 8 let

Výše uvedená tabulka dokumentuje postup při splácení kupní ceny dvora. Zápisy ovšem nejsou přesné a úplné. Dluh po nebožtíku Řehořovi Klusáčkovi ve výši 100 kop grošů míšenských byl postoupen dalším cizím osobám a část z něho byla těmto osobám splacena.

Od roku 1669, kdy jsou zaznamenány první splátky, platí František pouze obci po jedné kopě ročně na dlužné daně. Z 30 kop grošů míšenských pohledávky obce bylo zapláceno do roku 1685 celkem 12 kop a zbylo k doplacení 18 kop, resp. 17 kop míšenských a 46 krejcarů (podle následující smlouvy o prodeji domu Jakobovi Klusáčkovi).

Roku 1680 splácí Franc 2 kopy též Janovi Foltovi, který byl zřejmě synem původního dědice - manžela jedné ze sester Kašpara. K roku 1681 se totiž dovídáme, že již v minulosti nebožtíkovi Foltovi Franc vyplatil 8 kop a v témže roce odvedl Janovi Foltovi 2 další kopy a v roce 1685 další kopu. Podle rekapitulace k roku 1688 Franc vyplatil Foltům celkem 20 kop míšenských, tudíž zbývající podíl činil stále 20 kop grošů. O jeho splacení však záznam chybí a při následném prodeji nemovitosti v roce 1690 již tento závazek neexistuje.

Anna Mrdalka, snad sestra Kašpara osobně neobdržela žádnou splátku. Až k roku 1684 je zapsáno, že Bartoloměj Mrdal, obdržel 7 kop. Dalším věřitelem byl Vít Mrdal, který snad koupil část pohledávky Řehoře Klusáčka, z které v roce 1684 bylo Františkovi postoupeno 11 kop za užívání polí a v prosinci zbývalo k zaplacení 22 kop míšenských. Poslední zápis z 5. ledna 1688 hovoří o tom, že Franc vyplatil nebožtíku Mrdalovi 44 kop a 15 grošů. V naší tabulce je součet položek týkající se Mrdalů též 44 kop, ale 28 zbývá k doplacení. Podle smlouvy o prodeji domu Jakobovi z roku 1690 však jako dluh Víta Mrdala se uvádí částka pouze 10 kop grošů.

Maruše, manželka Matesa Šmerhovského měla obdržet 40 kop. K roku 1688 se píše, že Franc od Šmerhovského těchto 40 kop koupil.

Mezi novými věřiteli – tedy těmi, kteří koupili pohledávku po Řehořovi Klusáčkovi byli Václav Vlček a Kašpar Hrbovský, každý 13 kop a 7 1/2 groše a Lidmila Polka 13 kop a 15 grošů. Pohledávku Václava Vlčka koupil Franc v asi roce 1684 za 2 zlaté a 10 krejcarů a pohledávku Kašpara Hrbovského za 2 zlaté. O vyrovnání pohledávky Lidmily Polky se nic nedozvídáme, ale mezi věřiteli při následujícím prodeji domů ji nenacházíme. Zajímavé pro nás jistě je, že se zde hovoří o Kašparu Hrbovském, což prokazuje vazbu na Hrbov, sídlo Jakuba Klusáčka. Mohl být Kašpar Hrbovský též rodem Klusáček? Nevíme, ale není to zcela nepravděpodobné.

K roku 1687 je uveden zápis, z kterého plyne, že Jan Konvalinka daroval „peníze gruntovní“, tedy pohledávku na domě ve výši 20 kop grošů míšenských, Janovi Hulejovi a ten ji dále prodal Matouši Hořenskému, staršímu kostelníku při chrámu sv. Jana Křtitele za 7 zlatých a 15 krejcarů. A na tuto pohledávku složil Franc roku 1687 1 kopu grošů, dluh k záduší chrámu zůstal 19 kop a je také uveden v této výši v následující kupní smlouvě.

Konečně dále 2 kopy byly roku 1680 splaceny na zatím nejasný účel nebo neidentifikovatelné osobě.

Franc zemřel v roce 1690 (tedy dříve než v roce 1708, jak jsem původně odhadoval), jak dokládá následující smlouva o koupě domu Jakubem Klusáčkem. Pokud je odhad Francova narození správný, dožil se asi 62 let.

Zápisy o splacení vkladu se konaly za těchto primátorů:

roku	primátor	purkmistr	Půža uvádí
1657	Tobiáš Novodvorský	Pavel Kosař	
1669	Martin Lorenců		
1670	Martin Lorenců		
1671	Martin Lorenců		
1672	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1673	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1680	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1681	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1683	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1684	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1685	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian
1687	Matěj Formerzyan		Matěj Formertian

Jakub Klusáček – potvrzeno, že je synem Františka

Zápis o tomto prodeji¹¹ ze dne 19. října 1690 odkazuje především zcela přesně do knihy smluv z roku 1605 na folio 199, kde je zapsán předchozí kontrakt Františka. Smlouvu uzavírá Jakub jako kupující s magistrátem jako prodávajícím na místě sirotků po nebožtíku Františkovi a říká se v ní, „... že jest týž Jakub Klusáček koupil sobě manželce a dědicům svým dvůr jmenujíc Klusáčkovský, od nápadníkův Klusáčkových ležící mezi domy Jiřího Čermáka a Pavla Horskýho...“ Výslovně tedy Jakub kupuje dům po svém zemřelém otci a jde o dvůr nazývaný Klusáčkovský. Jakub je ženatý a má již potomky. Dvůr je také přesně situován mezi domy Jiřího Čermáka¹² a Pavla Horskýho. V soupisu obyvatel sestaveném pro daňové účely k roku 1717¹³ nacházíme stále Jiřího Čermáka – ševce v čísle domu 79 (nové č. p. 109) se 2 strychy polí a Augustina Horského v čísle 81 (nové č. p. 106) s 22 strychy polí a mezi nimi v čísle 80 (nové č. p. 108) Jakuba Klusáčka se 63 strychy polí. Jen 3 další měšťané v Přibyslavi měli výše uvedeného roku více strychů polí než Jakub a jeden měl výměru stejnou¹⁴.

Kupní cena domu byla 250 kop míšenských, tedy stejná jako v roce 1657 před 33 roky. Splácet má opět po 3 kopách ročně od roku 1692, tedy 83 let, teoreticky až do roku 1775. Ve smlouvě jsou uvedeni tito věřitelé:

Obec 17 kop míš. 46 kr., tj. 22 kop a 22 grošů (zůstatkem podle minulé smlouvy je 18 kop)

Chrám 19 kop míš. (souhlasí se zůstatkem minulé smlouvy)

Vít Mrdal 10 kop míš. (souhlasí)

Matěj Novodvorský 30 kop (mezi starými dědici nebyl, vazbu na Jakuba neznáme)

Dorota do Volešný 33 kop (mezi starými dědici nebyla, vazbu na Jakuba neznáme)

Dále jsou uvedeny děti Františka a jeho manželky Magdaleny, která je také uvedena mezi dědici (s podílem 14 kop a 15 grošů):

Jakub (podíl 14 kop 59 kr., tj. 2 kop a 53 grošů), s poznámkou držitel gruntu

Tomáš (podíl 14 kop 15 gr.)

Vavřinec (podíl 14 kop 15 gr.)

Samuel (podíl 15 kop 15 gr.)

Kryštof (podíl 14 kop 15 gr.)

Rozina (podíl 14 kop 15 gr.)

Salomena (podíl 14 kop 15 gr.)

Alžběta (podíl 14 kop 15 gr.)

Se splácením měl Jakub začít roku 1692 o sv. Martinu, tedy 11. listopadu. Ale již v roce 1691 se z dluhu odpisuje podíl Jakuba ve výši 14 kop a 59 gr., dar od Víta Mrdala 5 kop a dar od Matěje Novodvorského 3 kopy. Předčasně splatil k záduší 1 kopu. Téhož roku Vavřinec Kolář Krucberský prodal podíl své manželky Rosiny (dcery Františka), tedy 14 kop 15 gr. za 2 zlaté a 15 krejcarů

V roce 1692 splatil po jedné kopě obci a záduší a Vít Mrdal prodal zbytek svého podílu. Matěj Kroupa z Brzkova prodal část podíl své manželky Doroty (po její matce nebožce Dorotě z Volešný) ve výši 4 kop a 50 gr. za 1 zl. a 6 krejcarů a Mikuláš (byl na vojně), bratr Doroty daroval Jakobovi svůj podíl ve výši 4 kopy 50 gr. Jaká byla vazba matky obou sourozenců ke gruntu ovšem zatím nevíme.

V roce 1694 Jakobova sestra Salomena, provdaná Hladíková, prodala svůj podíl 14 kop a 15 gr. (uvedeno ½ kopy místo 15 gr.) za 2 zl. V roce 1696 Matěj Novodvorský prodal ze svého podílu Jakobovi dalších 10 kop za 2 zl. a 45 kr. a ve stejném roce Jakobova sestra Alžběta provdaná za Matěje Bártu z Volešný prodala 4 kopy 50 gr. svého podílu za 1 zl. a 3 kr. Tím zápisy o vypořádání dluhů končí. Přehledně je lze uvést takto:

Dědicové Františka	kop	krej.	grošů	kop	1690	1691	1692	1694	1696	celkem	dluh
obci	17	46	322	22			-1	-1		-2	20
k chrámu páně Sv. Jana Křtitele	19				-1		-1	-1		-3	16
Vítovy Mrdalovi	10				-5		-5			-10	0
Matějovi Novodvorskému	30				-3			-10	-10	-23	7
Dorotě do Volešný*)	33						-8			-8	25
Jakubovi držitelí gruntu	14	59	413	20	-20					-20	0
Magdaleně mateři	14		15							0	14
Tomášovi synu	14		15							0	14
Item Vavřincovi	14		15							0	14
Samuel	15		15							0	15
Kryštofovi	14		15							0	14
Rozině dceři provd. za Vavřince Koláře z Krucemberku	14		15			-14				-14	0
Salomena provd. za Hladíka	14		15					-14		-14	0
Alžbětě provd.za Matěje Bártu z Volešný	14		15						-4	-4	10
celkem 1693 a 1695 nesplácel	250	119	15	56						-98	149

*) dědí dcera Dorota - manžel Matěj Kroupa z Brzkova a syn Mikuláš

Podstatně se rozšířily naše informace o rodině Františka Klusáčka. Především víme, že jeho manželka se jmenovala Magdaléna a měli 8 dětí (které se dožily smrti Františka) a to 5 synů a 3 dcery.

Kryštof se narodil v roce 1661, protože z matričního zápisu víme, že se dožil 95 let věku a zemřel v 11. března 1756. Narodil-li se František 1628, bylo mu při narození Kryštofa 33 let. Kryštof je uváděn v letech 1713 a 1717 v domě č. 11 (nové č. p. 12), povolání nádeník.

Jakub je zřejmě nejstarší z dětí Františka (původně jsem odhadoval, že je mladší než Kryštof). Narodil se tedy někdy kolem roku 1653, kdy již František sám hospodaří. Nevíme kdy zemřel, ale v roce 1736 je ještě uváděn jako člen obecní rady a v roce 1744 při sňatku svého syna je již mrtev. Matrika zemřelých se zachovala od roku 1743 (tam není), zemřel tedy po roce 1736. Dožil se tak patrně též vysokého věku 83 let.

O Tomášovi nevíme nic, snad jako druhorozený se narodil kolem roku 1655.

O Vavřincovi nevíme nic, jako třetí se narodil kolem roku 1657. Měl patrně potomky, protože další Vavřinec se narodil roku 1692 (otci bylo 35 let) a zemřel 27.8. 1747 ve stáří 55 let, jak

dokládá matrika zemřelých. Třetí Vavřinec se mohl narodit cca 1720 (otci by bylo 28 let), byl řezníkem v č. 19 je doložen roku 1770. Měl 48 str. polí, platil 23 zl. 30 kr. daň ze řemesla.

O Samuelovi nevíme nic, jako čtvrtý se narodil kolem roku 1659.

Kryštof narozený jako pátý v pořadí zapadá do odhadu let narození potomků Františka.

Rosina šestá v pořadí se narodila asi kolem roku 1663. Roku 1691 byla vdaná za Vavřince Koláře z Krucemburku. Jiné informace nemáme.

Salomena sedmá v pořadí se narodila asi kolem roku 1665. Roku 1694 byla vdaná za Hladíka. Jiné informace nemáme.

Alžběta osmá v pořadí se narodila asi kolem roku 1668. Roku 1696 byla vdaná za Matěje Bártu z Volešný. Jiné informace nemáme.

Informace o primátorech není ve smlouvě Jakuba uvedena, kromě prvního roku:

roku	primátor	purkmistr	Půža uvádí
1690	Martin Lorenc Rodtmiller	Bernard Sapovský	Martin Lorenc Rottmüller

Závěrem

Tři popsané kupní smlouvy nám umožnily posunout počátek historie Klusáčků v Přibyslavi až na počátek 17. století. Potvrdily lokaci „Klusáčkovského“ dvora či domu v Přibyslavi. Potvrdily též jednoznačnou příbuznost Jakuba s Františkem a umožnily nám pojmenovat jeho sourozence. S velkou pravděpodobností známe nyní i jméno Františkova otce Řehoře a dědečka Pavla. Hypotéza, že Klusáčkové z Přibyslavi, nositelé haplotypu R1b (jak prokázalo nedávné testování jejich Y- DNA) pocházejí od Jakuba z Hrbova je vyvrácena. O jejich příbuznosti však stále můžeme uvažovat. Další pátrání v archivech snad umožní i tuto otázkou vysvětlit.

Jiří Klusáček, Praha – Ruzyně, duben 2011

¹ Knihy aneb registra městská v nichž se zapisují smlouvy a trhy domovní a gruntovní, Přibyslav, sign. 6, č. inv. 38, založena 1571 (zápisy do roku 1694), folio 220

² Narození Jana Křtitele církev slaví 24. června a stětí 29. srpna http://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_K%C5%99titel

³ Podle Koldínových práv městských z roku 1569 sirotci - ženy nabývaly zletilosti v 15 letech a muži v 18 letech. Obnovené zřízení zemské z roku 1627 ponechává zletilost žen na 15 letech a u mužů ji posunuje na 20 let.

⁴ Ze zápisu ovšem přímo nevyplývá, že Mariána je Pavlovou manželkou, jistě to však nejsou obě další sestry, tudíž je tento závěr nanejvýš pravděpodobný. Bylo-li jí asi 18 let při sňatku, narodila se roku 1584.

⁵ Dorota se narodila asi v roce 1591

⁶ Zuzana se narodila asi v roce 1592

⁷ 30. 11. 1614

⁸ Knihy aneb registra města Přibyslavi, v nichž se zapisují smlouvy a trhy domovní a gruntovní, sign. 10, č. inv. 42, založena 1605 (zápisy do roku 1695), folio 199

⁹ dědiců

¹⁰ V kupní smlouvě na dům Pavla k roku 1602 se říká, že k domu náleží i zahrada, která je za Prokšmetlovým domem. Nacházíme zde tedy stejné jméno, jako v kupní smlouvě France o 55 let později. Mohlo jít o dva domy blízko sebe a jméno Prokšmetl mělo jakousi vazbu k domu Klusáčků. Bývalo obvyklé, že někdy nový vlastník domu převzal jméno tohoto domu, což se mohlo stát u Kašpara, byť jeho bratr byl Řehoř Klusáček. Podle Kroniky Přibyslavská, sepsané dr. F. Půžou by mělo jít o dům č. p. 108 na Žižkově ulici (dříve předměstí č. 80). Tento dům je dnes na parcele č. 120/2 o výměře pouhých 88 m², ale je prakticky obklopen ze tří stran domem č. p. 109 na parcele č. 120/1 k níž pak náleží zahrada na parcele 180/1 o celkové výměře 1 288 m² a oba domy jsou jednoho vlastníka.

¹¹ Knihy městské města Přibyslavi na zápisy gruntův domovních, sign. 9, č. knihy 11, čísl. inv. 43, založena 1668 (zápisy do roku 1696), folio 198

¹² Jiří Čermák koupil pustinu Karafiátovu, vedle gruntu Františka Klusáčka, od obce či magistrátu za 6 kop míšenských v roce 1681 (č. p. 109), jak uvádí Dr. F. Půža, Kronika Přibyslavská, str. 137

¹³ Dr. F. Půža Kronika Přibyslavská, str. 138

¹⁴ S velikostí výměry polí a tím i hospodářství koliduje dnešní velikost domu č. p. 108 (viz pozn. 11), který prakticky nemá žádné zázemí, protože to přísluší k č. p. 109. V minulosti však tato dispozice musela být opačná, protože zemědělské hospodaření bez dvora, stájí, stodol atd. nebylo možné.